

Patrick Vaernewyck (PlattelandsTv)

duiding

"We hebben onze plaats in de landbouw moeten verdienen"

🕒 12 JANUARI 2015 – LAATST BIJGEWERKT OM 4 APRIL 2020 15:53

Lees meer over:

Interview

Precies een jaar na de lancering van PlattelandsTv zijn we te gast in de studio's van het West-Vlaamse productiehuis, waar we ook Boerenbond- en ABS-voorzitters Piet Vanthemsche en Hendrik Vandamme tegen het lijf lopen. "Hier vinden we een uniek forum om onze boodschap naar een breed publiek over te brengen", klinkt het in koor. Drijvende kracht achter dit forum is Patrick Vaernewyck, die jarenlang zelf van erf naar erf trok om er met zijn camera de temperatuur in de landbouwsector op te meten. Vandaag is hij gedelegeerd bestuurder van een volwaardig themakanaal met meer dan een miljoen maandelijkse kijkers. Hoog tijd voor enkele vragen.

Hoe lang bestaat PlattelandsTV al en welk parcours hebt u afgelegd op weg naar een vaste stek op Telenet?

Patrick Vaernewyck: Het verhaal is begonnen in maart 2007 met Boerenstebuiten, dat in de beginjaren enkel online te bekijken was, en via de tv-theek van Telenet. Op dat moment was dat niets minder dan revolutionair. Sommigen vreesden dat geen enkele boer wist wat internet was, wat natuurlijk larie en apekool is. Jonge boeren kennen het internet beter dan wie ook. Dat hebben we toen ook bewezen. Ik herinner me dat we een klein feestje gebouwd hebben toen we 500 bezoekers op onze website hadden. Vandaag lopen onze bezoekersaantallen in de tienduizenden. Om maar te zeggen: ze hebben de rode loper voor ons niet uitgerold. We hebben onze weg zelf moeten maken en het respect uit de sector is gaandeweg gekomen. Over mezelf: ik ben van opleiding fotograaf en heb een paar jaar als persfotograaf en redacteur gewerkt. Daarna heb ik met ons productiehuis NTV (Netwerktelevisie) voor 4 regionale tv-zenders 'West@work' en 'Oost@work' gemaakt, een sociaaleconomisch programma. Na meer dan 300 afleveringen begon het idee te groeien om zelf een zender uit de grond te stampen. We hebben toen van de Vlaamse overheid de laatste must-carry licentie (verplichting om licentie plaats te geven op de kabel, nvdr) gekregen die ooit werd uitgereikt. Wat ik toen, rond het jaar 2000, al duidelijk aanvoelde, was dat het tv-landschap door de digitalisering grondig door mekaar zou geschud worden, en dat themazenders sterk zouden komen opzetten. Ik ben meermaals zot verklaard, maar ik ben erin blijven geloven. Voordat we met PlattelandsTv en Boerenstebuiten begonnen, hebben we ook nog tv gemaakt voor de zorgsector. We hebben toen geleerd dat als je een duidelijke doelgroep kiest en trouw blijft aan dat publiek, een themakanaal wél kan werken. Op een bepaald moment hebben we dan de knoop doorgemaakt en zijn we met landbouw aan de slag gegaan.

 studio-PlattelandsTv_gevilt (2).jpg

Waar komt uw interesse in de landbouw vandaan?

Dat ik bij landbouw terechtgekomen ben, is eerder toevallig. Het had evengoed iets anders kunnen zijn. Het is wel zo dat ik zelf een jongen van het platteland ben, ik kom uit het West-Vlaamse Meulebeke. Mijn vader was een gewone arbeider, maar ook een gepassioneerd jager. En een handige Harry. Dat hadden de boeren snel begrepen, en in ruil voor wat hulp bij herstellingen of andere klusjes, verleenden ze hem het jachtrecht op hun percelen. Als kleine snaak groeide ik dus op met verhalen van op de boerderij. Toen ik wat ouder was, ben ik in het West-Vlaamse Pittem

terechtgekomen, een echt boerendorp. Op café kwam ik boeren tegen en wat me opviel was dat ze enerzijds een erg boeiend, divers beroep hebben, maar dat ze anderzijds vaak heel erg veel zorgen rond hun hoofd hebben en verkeerd begrepen worden in de media. Dat laatste heeft me aan het denken gezet. Dankzij die vele gesprekken heb ik me ingewerkt in diverse landbouwdossiers. Sindsdien is de interesse gebleven.

Maakt u grappige of ontroerende dingen mee tijdens het filmen te velde? Een voorbeeld?

Als je op zoveel plaatsen komt, dan maak je af en toe wel eens iets ontroerends mee. Ik heb een paar keer op m'n tanden moeten bijten toen boeren die echt zwarte sneeuw zagen en het helemaal niet meer zagen zitten, hun verhaal deden. Wat me tegelijkertijd enorm tegen de borst stoot, zijn de cowboys die op zo'n moment hun kans schoon zien om nog eens extra van de miserie te profiteren. Onder meer daarom ben ik een groot sympathisant van een organisatie als Boeren op een Kruispunt. Ik herinner me verder ook een aantal gesprekken met boerinnen uit de varkenssector, over het huishouden, over hoe ze aan het eind van de maand de eindjes aan elkaar knopen, hoe de kinderen daarmee omgaan,... Dat heeft me wel geraakt en heeft me ook doen beseffen hoe belangrijk de rol van de boerin is op een landbouwbedrijf. Dat wordt onderschat. Want een boer die met z'n tractor, z'n beesten en z'n land moet bezig zijn, houdt niet veel tijd meer over voor z'n papierwinkel. Of heeft er geen zin in, dat gebeurt soms ook. Alleszins, op zo'n bedrijven is de vrouw een onmisbare schakel. Anderzijds zijn er uiteraard ook heel wat grappige en leuke momenten geweest. Ik heb heel wat enthousiaste mensen ontmoet, en dat motiveerde me telkens weer om die mensen, en de sector in het algemeen, een duwtje in de rug te geven.

Landbouwjournalisten berichten tot hun eigen spijt over de ene na de andere crisis in de sector. Blijft u geloven in een mooie toekomst voor Vlaamse boeren en tuinders?

Ik heb geen glazen bol, maar ik heb wel geleerd dat er ups-and-downs zijn. Vandaag zit de sector duidelijk in een dip, die trouwens wel heel lang duurt – kijk maar naar de varkenssector. Ik blijf geloven in een mooie toekomst voor de Vlaamse boeren, op één voorwaarde. De boer van morgen zal een boer moeten zijn met visie, technische kennis en managementcapaciteiten. Met andere woorden: de lat ligt heel hoog. Ik herinner me één van de stokpaardjes van Kris Peeters, dat een boer een ondernemer in het kwadraat is. Wel, dat is zo en dat zal in de toekomst meer dan ooit nodig zijn. Ik geloof in de nieuwe generatie boeren. Jonge, dynamische, hoogopgeleide boeren die het anders willen doen. En volgens mij zeker niet slechter. Dat gezegd zijnde, als ze mij morgen zouden vragen om boer te worden, dan zeg ik nee. Ik zou het niet aankunnen. Ik ben het trouwens niet eens met de stelling dat de boer van de toekomst een grootschalig bedrijf moet runnen. Boeren met een klein areaaltje, maar een heel specifieke activiteit kunnen evengoed overleven. Ik herinner me enkele jaren geleden, toen ik aan de voorzitters (van Boerenbond en ABS, nvdr) een vraag stelde over de korte keten. Ze bekeken mij alsof ik een duivel was die uit de hemel kwam gekropen. Tot heel recent werd er soms zelfs met minachting naar de korte keten gekeken. Maar mensen die op een professionele manier met hoeveproductie en –verkoop bezig zijn, kunnen een waardig inkomen genereren. Moeten ze dat morgen allemaal doen? Uiteraard niet. Maar ze verdienen wel wat meer aandacht. Bij stadslandbouw heb ik voorlopig meer twijfels. Wat niet wil zeggen dat het geen forum kan krijgen op PlattelandsTv uiteraard.

Ieder jaar verdwijnt vier procent van de landbouwbedrijven in Vlaanderen en het platteland verstedelijkt in een snel tempo. Ziet u dat als een bedreiging voor de kijkcijfers van PlattelandsTV?

Er is een spreekwoord dat zegt: wie op twee paarden wedt, verliest de koers. Met PlattelandsTv wedden we op vier paarden: landbouw, jacht en visvangst, paarden en country life. We houden het dus breed. Landbouwers zijn ook niet enkel geïnteresseerd in landbouw: boeren hebben iets met jagen, maar ook met paarden. Hoeveel boeren gaan er in het weekend niet naar jumpings? Onze doelgroepen kijken met andere woorden naar elkaars programma's. In country life komt het buitengebied in de brede zin van het woord aan bod: via een programma van Ons (het vroegere KVLV) bijvoorbeeld. Zolang we het breed blijven bekijken, hoeven we ons geen zorgen te maken over onze kijkersaantallen denk ik. Voeg daar nog een hele groep mensen aan toe die in de stad wonen, maar wel dromen van het platteland. Misschien vanuit een andere invalshoek, maar ook met hen houden we rekening. Met de juiste mix tussen eerder specifieke, soms technische materie en bredere maatschappelijke onderwerpen bespelen we het hele spectrum. We voelen ons ook wel wat verantwoordelijk om het platteland en de landbouw de aandacht te geven die het verdient. Ga maar eens na: vroeger kwamen boeren enkel in beeld met een mestkar en als het slecht ging. Wij brengen ze op een totaal andere manier in beeld. En ik merk dat de grote spelers in het tv-landschap daar niet blind voor zijn gebleven.

Is PlattelandsTV meer dan een bevoorrecht getuige van al wat reilt en zeilt in de landbouwsector en op het platteland? Welke impact hoopt u te hebben?

Sinds de start op kanaal 22 (Telenet) merken we dat onze impact wel groter is geworden. Als we twee of drie jaar geleden de vraag stelden of Boerenstebuiten gekend was, dan kreeg je binnen de sector wel wat respons, maar daarbuiten nauwelijks. Als je die vraag vandaag stelt, dan heeft zowat iedereen die met de sector betrokken is er wel eens van gehoord en worden we ook daarbuiten (h)erkend. Reiken onze ambities verder? Uiteraard. Maar we zijn een kleine speler en werken met een klein budget, zonder subsidies. We moeten dus geduldig aan de weg timmeren, zonder spectaculaire campagnes die plots voor grote naamsbekendheid zorgen. Gestage groei heeft ook zijn voordelen: het geeft je de kans een trouw publiek op te bouwen. Inhoudelijk willen we voortborduren op de ingeslagen weg. En daarbij willen we moeilijke thema's zeker niet uit de weg gaan. Er zitten hier en daar namelijk wel wat dingen scheef in de landbouwsector. Vroeg of laat willen we onze verantwoordelijkheid nemen om die dingen aan de kaak te stellen. Ik denk opnieuw aan de varkenssector. Gaan wij het probleem oplossen? Wellicht niet. Zij die de touwtjes in handen hebben, moeten met een oplossing komen. Maar dat wil niet zeggen dat wij onze ogen moeten sluiten voor wat misloopt.

Wie kijkt er vandaag naar PlattelandsTv? Komt dat overeen met wie u voor ogen hebt als doelpubliek?

Wel, we hebben recent een externe kijkersanalyse laten uitvoeren, en daaruit blijkt dat landbouw niet alleen de boer interesseert, zoals ik daarnet al aangaf. Er is een heel brede groep mensen die wil weten hoe de tomaat of de aardappel die ze eten geteeld wordt en welke inspanningen de boer daarvoor moet doen. Niet onbelangrijk om dat in het achterhoofd te houden. Uit dezelfde bevraging bleek ook dat zondagnamiddag een topmoment is voor landbouwtelevisie. Voor wie het zich herinnert: in de jaren 60 en 70 werd 'Voor Boer en Tuinder' ook al zondagnamiddag uitgezonden. Andere zenders vinden geen kijkers op zondag, voor ons is het onze beste dag. We hebben ook gemerkt dat boeren tijdens de week 's middags de tv wel eens durven opzetten. Daarom staat Boerenstebuiten dagelijks klokvast om 12u30 geprogrammeerd. Ook geleerd: onze Jacht&Visvangst-rubriek doet het heel goed. Countrylife staat nog in z'n kinderschoenen, maar lijkt aan te slaan bij onze kijkers. Ook voor de paardensport bestaat er een geïnteresseerd publiek. Niet verwonderlijk als je naar de 'verpaarding' van het platteland kijkt. Verder doen ook onze natuurdocumentaires het heel goed. Volgend jaar willen we sterk inzetten op landelijk leven (inrichting, decoratie, enzovoort) en op mens&dier, een nieuwe rubriek die focust op mensen die gepassioneerd met dieren bezig zijn. We sluiten daarbij voor niemand de deur, zolang we zelf de regels kunnen bepalen. Om af te sluiten nog even onze kijkcijfers meegeven. Toen we de zender lanceerden, heb ik gezegd dat ik tevreden zou zijn als we naar 1 miljoen kijkers per maand zouden gaan, dat wil zeggen kijkers die minstens een kwartier naar onze zender kijken. Links en rechts ving ik toen op: nog één die het gaat proberen. Wel, vandaag hebben we dat doel al bereikt, hoewel ik mezelf twee jaar tijd had gegeven.

Nu kanaal 22 op Telenet gereserveerd is voor PlattelandsTV kan u een veel groter kijkerspotentieel aanboren. Missie geslaagd of zijn de ambities van de zender nog niet geblust?

Ik denk vooral dat we bescheiden moeten blijven. Wie te hoge ambities koestert, kan zich al eens vergalopperen. Ik heb tien jaar keihard gewerkt om te staan waar we nu staan, en ik wil het niet verprutsen door onrealistische doelen te stellen. We blijven nuchter. In de eerste plaats moeten we onze plaats in het tv-landschap consolideren. Als we onze programmatie nog wat kunnen verfijnen, dan denk ik dat we daarin kunnen slagen. Ons motto: zuiver in de leer blijven, en niet dezelfde fout maken als andere themazenders die zoveel hooi op hun vork nemen dat ze uiteindelijk geen themazender meer zijn.

Tot slot. Jij hebt iets met drones, klopt dat?

Drones zijn een uit de hand gelopen hobby van me. In m'n weinige vrije tijd ben ik al een hele tijd met RC-helikoptertjes bezig. Daar werd hier intern wel eens mee gelachen: dat ik meer tijd besteedde aan het herstellen van m'n helikopters dan aan het vliegen zelf. En ze hadden gelijk. Toen de drone een paar jaar geleden opkwam, zag ik meteen potentieel voor PlattelandsTv. Wie af en toe naar onze zender kijkt, heeft de prachtige luchtbeelden die we met onze eigen drone schieten zeker al zien passeren. Jammer genoeg vlieg ik er zelf niet mee. Maar als ik zie hoe de jonge garde zich ermee amuseert, dan geniet ik zelf ook mee...

VILT vzw

Bd Simon Bolivar 17
1000 Bruxelles

Contact

M • info@vilt.be

Volg ons op:

screenreader.visit us on our facebook page: <https://www.facebook.com/vilt.nieuws/>

screenreader.visit us on our linkedin page: <https://www.linkedin.com/company/vilt-vzw/>

screenreader.visit us on our instagram page: <https://www.instagram.com/vilt.nieuws>

screenreader.visit us on our x page: https://x.com/vilt_nieuws

screenreader.visit us on our bluesky page: <https://bsky.app/profile/viltmieuws.bsky.social>

© 2026 VILT vzw, all rights reserved |

[Privacy policy](#)

[Copyright](#)

[Cookie Policy](#)

[Cookie instellingen aanpassen](#)

Webdesign by Who Owns The Zebra